

[Ebba Strange]

der godt kunne ligne dette lidt, og det var selvfølgelig ud fra nogle af de samme tanker, som ligger i CDs forslag.

Der er én ting, som ikke har været inde i debatten, og som jeg har lyst til at nævne, og det er, at der er jo tale om et hårdt hverv; det er nogle skrappe drenge, for at sige det sådan, man er oppe imod, når man er domsmand eller nævning, så hvis man valgte enten Poul Dams løsning fra 1966 eller CDs løsning nu, kan vi risikere, at vi får nævninger eller domsmænd, som ikke er i stand til at manifestere sig over for de meget veluddannede, skarpe jurister, som de sidder og skal dømme sammen med, og det synes jeg er vigtigt i denne sag også at få ind i billedet. Jeg har i hvert faldt mødt domsmænd, som syntes, det var svært at være godt nok rustet til at klare den situation. De jurister, som sidder i retssalene, er jo godt skåret for tungebåndet. Jeg synes, der skal være en jævn fordeling af alder, køn og erhverv, men jeg synes også, at de mennesker, der skal gå ind i dette, skal have styrke til virkelig at gøre sig gældende over for de skrappe jurister, der sidder der. Jeg vil godt være med til at drøfte dette i retsudvalget, men jeg er ikke sikker på, at vi vil støtte forslaget, som det ligger her.

Lone Dybkjær (RV):

Da mit partis ordfører, hr. Bernhard Baunsgaard, ikke kan være til stede på grund af debatten tidligere på dagen i salen, skal jeg på hans vegne sige lidt om forslaget.

Det falder jo nærmest i to dele; der er spørgsmålet om politiseringen af retsvæsenet og spørgsmålet om en rimelig repræsentation.

Om det første vil jeg sige, at om end vi ikke ønsker en politisering af retsvæsenet, finder vi dog, at den måde, man i øjeblikket udtager på, er tilfredsstillende. Vi kan i hvert fald ikke finde bedre forslag, og vi mener ikke, at forslagsstillernes forslag vil gøre, at situationen forbedres. Her har vi navnlig taget hensyn til spørgsmålet om egnethed, sådan som også flere af de tidligere ordførere har været inde på.

Når det drejer sig om det andet spørgsmål, spørgsmålet om repræsentationen, synes jeg, det kan være nyttigt at finde ud af, hvordan repræsentationen rent faktisk er, når doms-

mænd og nævninger udtages. Det, vi hørte om, var, så vidt jeg forstod, kun grundlisterne. Da er det også vores opfattelse – men vi vil gerne se det dokumenteret – at repræsentationen her er skæv. Spørgsmålet er så, hvad vi kan gøre ved det, for kønne ord og henstillinger er sikkert ikke nok, og her kan jeg så henvise til vores eget beslutningsforslag nr. B 121, hvori vi har sagt, at der skal være større ligestilling mellem mænd og kvinder. En af måderne at gøre det på er f.eks., at der indstilles flere end dem, man skal bruge, altså at man altid sikrer sig, at der er et rimeligt antal kvinder, helst lige så mange som mænd, indstillet, sådan at det i hvert fald ikke blot er, fordi der ikke er indstillet nogen, at man ikke får nogen udpeget. Vi finder, at dette bør man faktisk arbejde alvorligt med i udvalget, fordi det er et problem, der rammer ikke blot dette område, og det er altså nødvendigt med andet og mere end kønne ord.

Wilhjelm (VS):

I VS har vi umiddelbar sympati for CDs forslag. Vi mener, at påvisningen med hensyn til skævheden i køn og alder er rigtig, og det skulle egentlig undre os, om ikke der også er en skævhed i det, man kunne kalde socialgruppe.

En ting er, hvordan grundlisterne opstilles, men som fru Lone Dybkjær var inde på som vist den eneste hidtil, er det ikke fuldstændig ensbetydende med – jeg ved ikke rigtig, hvordan mekanismen er – hvordan repræsentationen bliver i de faktiske nævninge- og domsmandsudpegninger. Vi har haft eksempler på, at nogle af de folk, der har stået på grundlisten, aldrig nogen sinde har været brugt, medens andre på den samme grundliste bliver brugt i én uendelighed i den samme kommune, i den samme retskreds. Hvordan det egentlig går til, er noget af det, vi gerne vil benytte dette forslags udvalgsbehandling til at prøve at finde ud af.

Jeg synes også, at de betragtninger, der har været gjort gældende i debatten om egnethedskriteriet, giver anledning til, at man kigger lidt nærmere på det.

Fru Winnie Møller definerede egnethed som besiddelse af en naturlig, sund fornuft – hvad det så ellers er, hvis det ikke er socialdemokratisme – eller besiddelse af naturlig